

zgornji Šiški, in gasilnica Kozlerjeva hitro na pomoč prihiteli in so se domači Šiškarji prav hvalevredno obnašali. Pravijo, da je nekdo nalašč zažgal. — Pri bokalu vina ali piva utegne marsikomu pač veljati požarne straže naslov: „gut Schlauch“, pri ognju se je skazal „schlecht Schlauch“. Ogenj ni igrača za nemške politične komedije. In da požarne straže drugoga niso, kaže „8. nemški Feuerwehrtag“, ki je bil slovesno obhajanje 17. dne t. m. v Lincu. Ker so se turnarji povsod nekako poskrili, začeli so Feuerwehrtjeri stopati na oder. Oboji so na parólo nemško „pionirji“ matere Germanije.

— (Valvazorjevo knjigo: „Ehre des Herzogthums Krain“), kdor jo ima popolnoma in prodati želi, naj se oglasi pri „Paul Halm's modernes antiquarisches Bücher-Geschäft in Wien, Babenbergerstrasse, Ecke des Burgring“.

— (Zahvala.) Za prijazni in sijajni sprejem, kateri se je „Sokolu“ pri poslednjem njegovem izletu v nedeljo 24. dan t. m. na vsem potu napravil, zahvaljuje se srčno prebivalcem vseh teh krajev, to je, Štepanove vasi, Hrušice, Bizovika, Sv. Urha, Velčega, Polja, Studenca, Most in Sela, potem prebivalcem Spodnjih Poljan in Št. Peterskega predmestja v Ljubljani, konečno še posebej gosp. Valentinu Krisperju v Zverinjaku in gosp. Fidelu Trpincu na Fužinah

odbor ljubljanskega telovadnega društva „Sokola“.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. 19. dne t. m. je bil zarad francosko-pruskih vojskih zadev pod predsedstvom cesarjevim posvetovanjem ministrov, pri katerem so bili pričujoči grof Beust, grof Andrassy, grof Potocki, podmaršal pl. Kuhn, pl. Lonyay. Sklep posvetovanja je bil ta, da se Avstrija-Ogerska ne vstopi na nobeno stran in tudi ne oboroži, da pa vendar skrbno pazi na vse, kaj se godí krog in krog. — Vendar se sliši, da pri vseh armadnih oddelkih, kjer je zdaj število vojakov še manjše kot ob mirnih časih, se pomnoži to število do števila, kakor je ob času miru; posebno veljá to od topničarjev. — Današnja „N. fr. Presse“ piše, da se Andrassy-u očitajo žive simpatije do Francozov, pa ga zagovarja s tem, da Andrassy presilno ognjenost avstrijskih Nemcev za Prusa mora hladiti z nekoliko nagnjenostjo do Francoza in da v tem se strinja z Beustom in s stranko v cesarjevi hiši.

— Vlada je prepovedala, da čez mejo avstrijsko-ogersko ne smejo niti konji niti puške niti streljivo.

— Dandanašnji tukajšnji časniki pripovedujejo, da deželni zbori se skličejo 16. avgusta in da nekterim se bode predložil poziv, naj se razen volitev poslancev v državni zbor ne lotijo drugih opravil nego najsilnejših, da jih končajo v 2 tednih in se državni zbor more začeti prve dni septembra. Pa že le spet državni zbor, kterege naj bi se vlada ogibala kar najbolj more, saj vidi, da bi sedanji državni zbor ne bil drugoga kot postiljon, ki bi Avstrijo peljal v naročje Prusiji!

Iz Francosko-pruskega bojišča. Strašne priprave se delajo od francoske in pruske strani za boj, ki se pa menda ne bode začel popred kot konec tega meseca. Vse, kar se je dozdej pisalo, bilo je laž in špekulacija; na mejah je počila kaka puška, al to vse bilo je dozdej le igrača. Časniki trdijo, da jutri (v četrtek) se podá cesar Napoleon sam na bojišče, jutri pa tudi kralj pruski Viljelm, kajti obá vladarja hočeta voditi ali saj spremljati vojsko, ki se bode začela ob reki Rénu, ki mejo dela med Francosko in Nemško. Ni

čuda, da iz trdnjav in družih mest blizo bojišča že vse beži, da si reši vsaj življenje. Boj bode grozovit, kajti Francoz in Prus že komaj brzdata krvoločnost svojo. Kdo bode drugoga več pomoril, kdo več končal, težko je naprej povedati. Francoz in Prus obá imata izvrstne vojake; prava vojaška kri pretaka se v njihovih žilah. Francoz in Prus obá imata izvrstno orožje novih znajdeb. Nobena teh držav ni v denarni stiski. Prus ima po številu več vojakov, al Francoz ima ugodnejše železnice, da po njih more na 5 močnih linijah hitro vreči armado v deželo sovražnikovo; vrh tega pa ima francozka armada bolje topničarje in močnejšo pomorsko armado.

Preglejmo zdaj tudi generale, kateri v francosko-pruski vojski zapovedujejo armadama, in videli bomo, da so slavnoznani in skušeni v raznih bojih. V francoski armadi sta Mak-Mahon in Bazaine najimennitnejša. Mak-Mahon bil je zmagavec pri Sebastopolu, za zmago odločilno bilo je tudi njegovo vedenje pri bitki pri Magenti na Laškem (odtod njegov častni naslov „vojvoda Magentski“); ravno tako se je skazal izvrstnega vojskovodja pri Solferinskem boju. Maršal Mak-Mahon ima vse lastnosti samostalnega vojskovodje, kakor jih je zahteval Napoleon I. V sedanji vojski bode stal na čelu centra francoske armade, ako sam cesar Napoleon ne bode mogel prevzeti višega vodstva. Maršal Bazaine (izgovarjaj Bazên) gotovo najbolj izveden general armade francoske, služil je od začetka ko prost vojak, bil je pričujoč pri vseh bojih v Afriki, v Krimu in na Laškem; podvrgel je tudi vso Mehiko francoski vladi s celó majhno armado, ko pa Francozom ni več kazalo Mehiko posedovati, vmaknil se je iz one nesrečne dežele s francosko armado, da ni trpela nikakoršne zgube. Odhod Bazainov iz Mehike se po pravici primerja onemu v stari zgodovini na veke slavnoznanemu povratku 10.000 Ksenofontovcev. Razen teh posebno glasovitih vojskovodij ima francoska armada še jako veliko družih prav izvedenih voditeljev; tile so: Cousin de Montaubau (izgovarjaj Kusên de Montobo), ki je zmagal v Kini, potem Trochu (izgovarjaj Troki) in Lebrun (izgovarjaj Lebrün), prvaka vojnega načelnštva (generalnega štaba), maršal Lebœuf (izgovarjaj Lebef), slavni topničarski vodja in vojni minister, ki bo v sedanji vojski stal na strani cesarja; konečno generale Bourbaki (izgovarjaj Burbaki), Ladmirault (izgovarjaj Ladmirol) in du Failly (izgovarjaj dü Felji). Tudi stari maršal Baraguaj d' Hilliers (izgovarjaj Barage Hilier) bo zapovedoval enemu oddelku armade, maršal Canrobert (izgovarjaj Kanrober) pa ostane vodja ostale armade v sredini francoske dežele. Tudi osemdeset let stari general Changarnier (izgovarjaj Šangarnie) je prošil vodstva kacega vojnega oddelka, in celó dva kraljeviča orleanške hiše sta se ponudila stopiti v armado, kot prostovoljca; to je pač dosta očitno znamenje gorečega patriotizma na Francoskem. — Al tudi pruski vojskovodji so v enakem dobrem glasu pri armadi, kakor omenjeni francoski generali. Moltke, prvak vojnega načelnštva 1866. leta, Vogel pl. Falkensteinski, Steinmetz, Herwarth pl. Bittenfeldski, Fransecki, pruskega kralja naslednik in princ Frederik Karol, vsi ti so bili slavnoznani voditelji v prusko-avstrijski vojski, Manteuffel, Göben in Beyer zmagovali so takrat v južni Nemčiji.

Listnica vredništva. Gosp. Gov: Hvala; pride drugi pot. — Gosp. Fr. Z: „Poziv“ le pošljite; pesni ste sicer obširni, vendar črtice „Pohoda“ kažejo, da utegne mikati tudi manj učenega bralca; dobro došel tedaj!